

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 389/2019
26.09.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Зоране Делибашић и Бранислава Босиљковића, чланова већа, у парници из радног односа тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Драган Благојевић, адвокат из ..., против тужених Компаније „ЂЂ“ ДП у стечају, из ..., чији је заступник Агенција за лиценцирање стечајних управника из Београда, Компаније „ЕЕ“ ДП у стечају, из ..., чији је пуномоћник Живка Спасић, адвокат из ..., Агенције за вођење спорова у поступку приватизације из Београда и Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради исплате, одлучујући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Београду и Трећег основног суда у Београду, у седници већа одржаној 26.09.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Трећи основни суд у Београду.

Образложење

Трећи основни суд у Београду је решењем П1 25/18 од 18.04.2018. године одлучио је да настави поступак у овој правној ствари према првотуженој Компанији „ЂЂ“ ... у стечају, прекинут решењем тог суда П1 1012/15 од 11.05.2016. године (став први изреке), огласио се стварно ненадлежним за поступање у овом предмету (став други изреке) и одлучио да по правноснажности решења списе предмета достави Привредном суду у Београду на даљу надлежност. У образложењу је указао да је после доношења решења о прекиду поступка, пуномоћник тужилаца поднеском од 13.03.2017. године предложио наставак овог поступка из разлога што је Привредни суд у Београду делимично признао потраживања тужиоцима у поступцима стечаја који се воде против првотуженог и друготуженог, али да налази да након наставка поступка није стварно надлежан за даље поступање по тужби тужилаца с позивом на одредбу члана 25. став 3. Закона о уређењу судова, а имајући у виду правни статус првотуженог Компаније „ЂЂ“ ... у стечају, због чега је одлучио да предмет уступи Привредном суду у Београду као суду који води поступак стечаја.

Привредни суд у Београду је на рочишту одржаном дана 28.05.2019. године донео решење којим је раздвојио поступак у односу на тужене Компанију „ЂЂ“ у стечају и Компанију „ЕЕ“ у стечају, с једне стране, и тужене Агенције за

вођење спорава у поступку приватизације и Републике Србије, с друге стране, и одлучио да застане са поступком до одлуке Врховног касационог суда о сукобу надлежности.

Привредни суд у Београду није прихватио стварну надлежност, већ је уз допис П 3614/2019 од 02.07.2019. године, предмет доставио Врховном касационом суду ради одлучивања о сукобу стварне надлежности између судова разне врсте. У образложењу захтева за решавање сукоба надлежности навео је да су тужиоци поднеском од 05.04.2019. године повукли тужбу у делу главног потраживања и камате у односу на тужену Компанију „ЂЂ“ у стечају из ... и тужбу у целости у односу на Компанију „ЕЕ“ у стечају из ..., а да су остали при захтеву да им се утврде као основана потраживања на име трошкова парничног поступка у појединачно наведеним износима према туженој Компанији „ЂЂ“ у стечају из ..., док је тужбени захтев у односу на тужене Агенцију за вођење спорова у поступку приватизације и Републику Србију остао неизмењен – исплата новчане накнаде за остварени радни стаж. Даље, указује да су тужени у тужби означени као солидарни дужници, услед чега је реч о туженима који нису нужни и јединствени супарничари, због чега не постоји основ за оглашавање ненадлежним Трећег основног суда у Београду према туженима Републици Србији и Агенцији за вођење спорова у поступку приватизације на основу одредбе члана 91. и 118. Закона о стечају, јер се те одредбе односе искључиво на стечајне дужнике. Поред тога, како су сви тужиоци у овој парници физичка лица, да не постоји основ за заснивање надлежности привредног суда у односу на Републику Србију и Агенцију за вођење спорова у поступку приватизације из разлога што нису испуњени субјективни и објективни критеријуми прописани одредбом члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу стварне надлежности на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18), у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС" бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18-УС, 87/18 и 88/18-УС), утврдио да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Трећи основни суд у Београду.

Тужба је поднета 14.09.2015. године Трећем основном суду у Београду са захтевом да се обавезу тужени Компанија „ЂЂ“ ДП ..., Компанија „ЕЕ“ ДП ..., Агенција за приватизацију РС и Република Србија да солидарно исплате тужиоцима одређене новчане износе на име накнаде за остварени радни стаж, са каматом и трошковима парничног поступка. Тужиоци су поднеском од 09.03.2016. године обавестили суд да је у односу на тужену Компанију „ЂЂ“ ДП отворен поступак стечаја решењем Привредног суда у Београду Ст 72/15 од 21.10.2015. године, али да је исто укинато решењем Привредног апелационог суда у Београду Пвж 744/15 од 17.12.2015. године, да је над туженом Компанијом „ЕЕ“ ДП отворен стечај решењем Привредног суда у Београду Ст 68/15 од 04.11.2015. године, које је потврђено од стране Привредног апелационог суда у Београду решењем Пвж 635/15 од 09.12.2015. године, а да је тужена Агенција за приватизацију престала са радом 31.12.2015. године, те да је њен правни следбеник Агенција за вођење спорова у поступку приватизације, са предлогом за

прекид поступка. Након што је утврдио да је над туженом Компанијом „ЂЂ“ ДП поново отворен поступак стечаја решењем Привредног суда у Београду од 25.03.2016. године, Трећи основни суд у Београду је на припремном рочишту одржаном 11.05.2016. године донео решење којим је прекинуо поступак у односу на тужене Компанију „ЂЂ“ ДП у стечају и Компанију „ЕЕ“ ДП у стечају због отварања поступка стечаја, док се у односу на преостале тужене (Агенцију за вођење спорова у поступку приватизације и Републику Србију) огласио стварно ненадлежним и одлучио да по правноснажности решења достави списе предмета Привредном суду у Београду на даљу надлежност у односу на ове тужене. Са датумом 11.05.2016. године израђен је и писмени отправак овог решења ПП 1012/15, који у ставу првом садржи одлуку о прекиду поступка у овом предмету услед отварања стечајног поступка над туженима Компанијом „ЂЂ“ ДП у стечају и Компанијом „ЕЕ“ ДП у стечају, док је у ставу другом изреке одлучено да ће о приговору стварне ненадлежности у односу на поступак против тужених Агенције за вођење спорова у поступку приватизације и Републике Србије овај суд одлучити накнадно, те да се у том смислу мења решење са записника о припремном рочишту од 11.05.2016. године. Решењем Трећег основног суда у Београду ПП 25/18 од 18.04.2018. године настављен је поступак у овој правној ствари према првотуженој Компанији „ЂЂ“ ... у стечају, прекинут решењем тог суда ПП 1012/15 од 11.05.2016. године, и тај суд се огласио стварно ненадлежним за поступање у овом предмету и одлучио да по правноснажности решења списе предмета достави Привредном суду у Београду на даљу надлежност. Тужиоци су у поднеску од 05.04.2019. године повукли тужбу у целости у односу на тужену Компанију „ЕЕ“ ДП у стечају, повукли су тужбу у односу на део тужбеног захтева за трошкове састава стечајне пријаве према туженој Компанији „ЂЂ“ ДП у стечају, док су истакли да у односу на тужену Агенцију за приватизацију Републике Србије, чији је правни следбеник Агенција за вођење спорова у поступку приватизације, и Републику Србију остају у целости при тужбеном захтеву опредељеном 14.09.2015. године.

Привредни суд у Београду је по пријему списа одржао рочиште дана 28.05.2019. године на којем је донео решење о раздвајању поступка по тужби тужилаца у односу на тужене Агенцију за вођење спорова у поступку приватизације и Републику Србију и у односу на њих изазвао сукоб надлежности.

Како се ради о тужби физичких лица против правних лица која нису привредни субјекти, у односу на ове тужене нису испуњени услови за заснивање стварне надлежности привредног суда из члана 25. став 1. тачка 1. Закона о уређењу судова, па је у односу на те тужене за даље поступање стварно надлежан Трећи основни суд у Београду на основу одредбе члана 23. став 3. Закона о уређењу судова.

Такође, указује се Трећем основном суду у Београду да у односу на тужену Компанију „ЕЕ“ ДП у стечају никад није донето решење о наставку (прекинутог) поступка, имајући у виду садржину одлуке из става првог изреке решења тог суда ПП 25/18 од 18.04.2018. године којим је само настављен поступак у овој правној ствари у односу на тужену Компанију „ЂЂ“ ДП у стечају, због чега за сада у овој фази поступка не постоји још надлежност Привредног суда у Београду у односу на овог туженог.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 22. став 2. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић